

Čís. 7039.

Zúčtovací ústav jest oprávněn k opravným prostředkům proti knihovním usnesením odporujícím předpisu §u 9 nařízení ze dne 7. srpna 1922, čís. 265 sb. z. a n.

Knihovni soud jest povinen přihlédnouti k §u 9 nařízení ze dne 7. srpna 1922, čís. 265 sb. z. a n. při rozhodování o návrzích, jimiž má býti provedeno urovnání pohledávek a závazků, ohledně nichž lze míti za to, že jsou povinny soupisem.

(Rozh. ze dne 5. května 1927, R I 331/27.)

Knihovni soud povolil na základě kvitance ze dne 27. února 1924 vklad výmazu zástavního práva pro pohledávku Josefa K-a 9.500 Kč. K rekursu Československého zúčtovacího ústavu v Praze rekursní soud knihovni žádost zamítl. Důvody: Marie K-ová podala podle obsahu stížnosti ve smyslu vlád. nař. ze dne 7. srpna 1922, čís. 265 sb. z. a n. u československého zúčtovacího úřadu v Praze přihlášku dluhu rak. uh. korun 9.500 K proti Josefu K-ovi ve Vídni knihovně zjištěného zástavním právem na domě čp. 60 v Trutnově. Knihovni věřitel Josef K. podal rovněž u zúčtovacího úřadu ve Vídni ve smyslu nařízení ze dne 7. září 1922, čís. 675 rak. zák. přihlášku své hypotekární pohledávky proti Marii K-ové. Podle §u 9 vlád. nař. čís. 265/22 sb. z. a n. zakazuje se dnem 15. září 1922 konati i přijímati jakékoliv platy a veškerá jiná právní jednání směřující k vyrovnání pohledávek podle tohoto nařízení soupisu podrobených, to jest podle §u 1 cit. nař. i pohledávek hypotekárních. Podle oddílu XIII. čl. 46 mezinárodní úmluvy čís. 60 z roku 1926 sb. z. a n. jsou rovněž veškerá právní jednání, směřující k vyrovnání hypotekárních dluhů (kromě těch, jež jsou uvedena v předcházejících oddílech cit. mezinárodní smlouvy [odd. V. čl. 11—17]) zakázána a jsou právní jednání tomuto zákazu odporující neplatná. V projednávaném případě jde o hypotekární pohledávku ve smyslu úmluvy mezi republikou Československou a Rakouskou ze dne 18. června 1924. čís. 60 sb. z. a n. z r. 1926 (uzákoněné zákonem z 21. srpna 1925, čís. 220 sb. z. a n.), ve kterémž případě vstupuje československý zúčtovací ústav v Praze podle §u 1 zákona ze dne 30. června 1922, čís. 207 sb. z. a n. na místo věřitele. Ve smyslu čl. 17 odd. V. úmluvy čís. 60 sb. z. a n. z r. 1926 zanikne závazek hypotekárního dlužníka československého pouze zaplacením československému zúčtovacímu místu. Jelikož však dlužnice Marie K-ová zaplatila hypotekárnímu věřiteli rakouskému přímo a věřitel kvitoval tento dluh, odporuje toto právní jednání zákazu §u 9 vlád. nař. čís. 265/22 sb. z. a n. a čl. 46 odd. XII. úmluvy čís. 60 z r. 1926 sb. z. a n. a jest tudíž neplatným. Nebylo proto povoliti vtělení výmazu hypotekárního dluhu na základě kvitance, ddto ve Vídni ze dne 27. února 1924.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Rekursní soud posoudil věc správně po právní stránce. Oprávnění zúčtovacího ústavu k opravným prostředkům proti knihovním usnesením, jež odporují předpisu Šu 9 nařízení čis. 265/22, vyplývá z §§ 1 a 4 zák. čis. 207/22, dále §§ 1, 2, 4, 7 vládn. nař. čis. 264/22, §§ 7 a 9 nař. čis. 265/22, nehledíc k příslušným ustanovením úmluvy čis. 60/26. k níž ovšem nemohl knihovní soud přihlédnouti v roce 1924. Podle Šu 9 nař. čis. 265/22 zakázáno bylo konati a přijímati dnem 15. září 1922 jakékoli platy a veškerá jiná právní jednání směřující k urovnání pohledávek a závazků podle tohoto nařízení povinných soupisem. Právní jednání proti tomuto zákazu učiněná byla prohlášena neplatnými. K tomuto ustanovení, jež bylo vydáno podle zákona čis. 207/22, musí přihlédnouti i knihovní soud při rozhodování o návrzích, jimiž má býti provedeno urovnání pohledávek a závazků, ohledně nichž lze míti za to, že jsou povinny soupisem. Neměl proto povolit knihovní soud výmaz zástavního práva pro pohledávku znějící na staré kóruny rakouskouherské, ohledně které, jak bylo patrno z knihovní žádosti i kvitance, věřitelem byla osoba bydlící ve Vídni, dlužníkem pak vlastnice nemovitosti ležící v Československu, a kvitance byla datována teprve v roce 1924. Ježto československý zúčtovací ústav rozhoduje podle Šu 7 vládn. nař. č. 265/22 o tom, zda pohledávka nebo dluh podléhá soupisu, měl býti i on zpraven o povolení výmazu zástavního práva pro pohledávku, když nebyla žádost zamítnuta pro nedostatek průkazu, že pohledávka nepodléhá soupisu (§ 7 (3) nař.). Z toho vyplývá oprávněnost zúčtovacího ústavu k opravným prostředkům proti knihovním usnesením, přičítám se předpisu Šu 9 nař. č. 265/22, ježto jinak předpis ten pozbyl by účinnosti, pokud jde o pohledávky zajištěné knihovně. Dalšími vývody dovolacího rekursu, jimiž stěžovatelé snaží se dovoditi, že vymazaná pohledávka nepodléhá soupisu, nebo že aspoň v tomto případě nebyl zúčtovací ústav oprávněn k rekursu, ježto nedošlo ke shodě s rakouským zúčtovacím místem, nemůže se zabývati soud rozhodující v knihovní věci. Soud knihovní může se zachovati jedině podle §§ 93 až 95 kn. zák., a postačilo úplně, že nebyly v čase podání vyloučeny pochybnosti ve smyslu Šu 94 č. 2 a 3 kn. zák.

Čís. 7040.

Nelze se domáhati náhrady škody na prodlevším dlužníku proto, že poklesl kurs franku v poměru k československé koruně, pakli se neznehodnotila jeho vnitřní hodnota a kupní síla.

(Rozh. ze dne 5. května 1927, Rv I 1604/26.)

Žalovaná firma měla dodati žalobci přízi za 2.162 švýc. franků, zaplacených v květnu 1920 předem. Dopisem ze dne 22. listopadu 1920 vyzval žalobce žalovanou, by dodala přízi nejdéle začátkem prosince 1920 nebo by mu dala k dispozici frankovou pohledávku. Žalovaná to-